

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-79/20 P

**Yieh United Steel Corp.
prieš
Europos Komisiją**

2022 m. balandžio 28 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1429 – Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės plokščių šaltai valcuotų nerūdijančiojo plieno produktų importas – Galutinis antidempingo muitas – Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 – 2 straipsnis – Normaliosios vertės apskaičiavimas – Gamybos sąnaudų apskaičiavimas – Gamybos nuostoliai – Atsisakymas išskaičiuoti perdirbto metalo laužo vertę – Normaliosios vertės nustatymas remiantis panašaus produkto pardavimo eksportuojančiosios šalies vidaus vartojimui sandoriais – Pardavimo eksportuojančiosios valstybės vidaus rinkoje sandorių, susijusių su eksportui skirtais produktais, neįtraukimas į apskaičiavimo bazę, kuria remiantis nustatoma normalioji vertė“

1. *Apeliacinis skundas – Pagrindai – Klaidingas faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas – Nepriimtinumai – Teisingumo Teismo atliekama faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo kontrolė – Netaikymas, išskyrus iškreipimo atvejį – Pagrindas, grindžiamas įrodymų iškreipimu – Būtinybė tiksliai nurodyti iškreiptą informaciją ir įrodyti šį iškreipimą lėmusias analizės klaidas – Būtinybė, kad iškreipimas būtų akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos*
(SESV 256 straipsnio 1 dalies antra pastraipa; Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa)

(žr. 52–54, 60, 84–85 punktus)

2. *Bendra prekybos politika – Apsauga nuo dempingo taikymo – Dempingo skirtumas – Normaliosios vertės nustatymas – Apskaičiavimo metodo pasirinkimas – Institucijų diskrecija – Teisminė kontrolė – Apimtis – Ribos*
(Tarybos reglamentas Nr. 1225/2009)

(žr. 55–58, 61 punktus)

3. *Apeliacinis skundas – Pagrindai – Būtinybė aiškiai užginčyti Bendrojo Teismo sprendimo motyvuojamosios dalies punktą*
(SESV 256 straipsnio 1 dalies antra pastraipa; Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirma pastraipa) Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktas ir 169 straipsnio 2 dalis)

(žr. 76–78 punktus)

4. *Europos Sąjungos teisė – Aiškinimas – Tekstai keliomis kalbomis – Vienodas aiškinimas – Skirtumai tarp skirtingų kalbinių versijų – Atsižvelgimas į nagrinėjamo teisės akto bendrą struktūrą ir tikslus*
(Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 2 dalis)

(žr. 99 punktą)

5. *Europos Sąjungos teisė – Aiškinimas – Metodai – Aiškinimas atsižvelgiant į Sąjungos sudarytus tarptautinius susitarimus – Reglamento Nr. 1225/2009 aiškinimas atsižvelgiant į 1994 m. GATT antidempingo sutartį*
(Sutartis dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (1994 m. Antidempingo sutartis); Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 2 dalis)

(žr. 101, 102 punktus)

6. *Bendra prekybos politika – Apsauga nuo dempingo taikymo – Dempingo skirtumas – Normaliosios vertės nustatymas – Kaina, taikoma įprastomis prekybos sąlygomis – Panašių produktų, skirtų vartoti eksportuojančiosios valstybės vidaus rinkoje, kaina – Vartojimo paskirties sąvoka – Panašus produktas, parduotas eksportuojančiosios valstybės vidaus rinkoje, vėliau skirtas eksportuoti – Netaikymas – Sąlyga – Objektivos sąsajos tarp panašaus produkto pardavimo vidaus rinkoje ir galutinės prekės paskirties veiksnys – Komisijai tenkanti įrodinėjimo pareiga – Faktinis pardavėjo žinojimas apie galutinę nagrinėjamo produkto paskirtį – Nereikšmingumas*
(Tarybos reglamento Nr. 1225/2009 2 straipsnio 1 dalis ir 2 straipsnis)

(žr. 103–144 punktus)

Santrauka

Gavusi *Eurofer, Association européenne de l'acier*, skundą Europos Komisija po tyrimo priėmė Įgyvendinimo reglamentą 2015/1429¹ (toliau – ginčijamas reglamentas), kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės plokštiesiems šaltai valcuotiems nerūdijančio plieno produktams (toliau – nagrinėjamas produktas) nustatytas galutinis antidempingo muitas.

Yieh United Steel Corp. (toliau – apeliantė, pirmojoje instancijoje ieškovė), Taivane įsteigta bendrovė, kuri, be kita ko, gamina ir platina nagrinėjamą produktą, kreipėsi į Bendrąjį Teismą dėl ginčijamo reglamento panaikinimo, kiek jis su ja susijęs. Ji teigia, kad pagal pagrindinio reglamento² 2 straipsnio 2 dalį produktų, su kuriais susijęs šis antidempingo muitas, „normalioji vertė“ paprastai nustatoma remiantis panašaus produkto, skirto vartoti eksportuotojo šalies vidaus

¹ 2015 m. rugpjūčio 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1429, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Taivano kilmės plokštiesiems šaltai valcuotiems nerūdijančiojo plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 224, 2015, p. 10).

² 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51).

rinkoje, pardavimo sandoriais. Šiuo klausimu apeliantė, be kita ko, ginčijo Komisijos atsisakymą nustatant normaliąją vertę atsižvelgti į tam tikrus nagrinėjamų produktų pardavimo nepriklausomam pirkėjui eksportuojančioje valstybėje sandorius (toliau – nagrinėjami pardavimo sandoriai) vien dėl to, kad nagrinėjamas produktas buvo eksportuotas šio kliento po šių pardavimo sandorių, nors Komisija neįrodė, kad apeliantė ketino neskirti šio produkto vidaus vartojimui.

2019 m. gruodžio 3 d. sprendimu³ (toliau – skundžiamas sprendimas) Bendrasis Teismas atmetė apeliantės ieškinį ir, be kita ko, nusprendė, kad Komisija, siekdama nustatyti normaliąją vertę, galėjo atsisakyti atsižvelgti į nagrinėjamus pardavimo sandorius, nepriklausomai nuo to, ar sudarydamas šiuos pardavimo sandorius eksportuojantis gamintojas žinojo apie atitinkamų produktų eksportą, ir ar ji turi objektyvių įrodymų, patvirtinančių, kad šie pardavimo sandoriai iš tikrųjų yra pardavimo eksportuoti sandoriai.

Apeliacine tvarka priimtu sprendimu Teisingumo Teismas patvirtina Bendrojo Teismo sprendimą, tačiau pateikia patikslinimą dėl pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje vartojamo žodžių junginio „[skirta] vartojimui“.

Teisingumo Teismo vertinimas

Pirmiausia Teisingumo Teismas primena, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 2 dalis nustatant normaliąją vertę neatsižvelgiama į pardavimo vidaus rinkoje sandorius, kai su jais susiję produktai skirti ne vartoti šioje rinkoje, o kitam tikslui, pavyzdžiui, eksportuoti.

Taigi jis nagrinėja klausimą, ar sąvoka „[skirta] vartojimui“, kaip ji suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalį, apima subjektyvų elementą, visų pirma tai, ar pardavėjas turi ketinimą, ar iš tikrųjų žino apie galutinę atitinkamo produkto paskirtį.

Šiuo klausimu Teisingumo Teismas patvirtina pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalies formuluote, kontekstu ir tikslu grindžiamą Bendrojo Teismo požiūrį, pagal kurį negalima pritarti visiškai subjektyviam sąvokos „panašaus produkto pardavimai [eksportuojančiosios šalies] vidaus vartojimu“ aiškinimui. Atsižvelgdamas į tai, Teisingumo Teismas paaiškina, kad Bendrojo Teismo pateiktas visiškai „objektyvus“ minėtos sąvokos aiškinimas reikštų, kad vien įrodžius, jog ūkio subjektas, esantis tolesnėje paskirstymo grandinės grandyje, eksportavo su pirminiu pardavimu susijusius produktus, pakaktų, kad Komisija galėtų manyti, jog šie produktai jų pirminio pardavimo momentu buvo „skirti“ eksportui ir todėl jie turi būti neįtraukti į normaliosios vertės apskaičiavimo bazę.

Teisingumo Teismo teigimu, toks visiškai objektyvus aiškinimas nesuderinamas su nuspėjamumo ir teisinio saugumo principais, nes leidžia Komisijai įvesti antidempingo muitus neatsižvelgiant į eksportuojančio gamintojo kainų politiką ir įpareigoti jį atsakyti už savo nepriklausomų klientų rinkodaros politiką, kurios jis iš principo negali kontroliuoti.

Šiuo klausimu, be kita ko, tam, kad būtų užtikrintas minėtų principų laikymasis, nustatydamas normaliąją vertę Komisija gali neatsižvelgti į pardavimo vidaus rinkoje sandorį, tik jei įrodo objektyvios sąsajos tarp šio pardavimo sandorio ir nagrinėjamo produkto paskirties veiksnio, kuris nėra vidaus vartojimas, buvimą. Iš to matyti, kad Komisija turi įrodyti, jog iš objektyvių su

³ 2019 m. gruodžio 3 d. Sprendimas *Yieh United Steel / Komisija* (T-619/14, EU:T:2019:831).

šiuo pardavimo sandoriu susijusių aplinkybių, visų pirma, kainos, matyti, kad su šiuo pardavimo sandoriu susijusių produktų paskirtis yra kitokia nei vartojimas eksportuojančiosios šalies vidaus rinkoje, kaip antai eksportas.

Iš tikrųjų, jei Komisija nustato tokias su pirminiu pardavimu susijusias aplinkybes, galima manyti, kad pardavimo sandorio sudarymo momentu atitinkamas eksportuojantis gamintojas turėjo pagrįstai žinoti, kad, tikėtina, galutinė nagrinėjamo produkto paskirtis yra eksportas, o ne vartojimas eksportuojančiosios šalies vidaus rinkoje.

Šioje byloje Teisingumo Teismas pažymi, kad daliai apeliančios pardavimo vidaus rinkoje sandorių taikoma nuolaidų už eksportą sistema, o tai yra objektyvi su šiais pardavimo sandoriais ir su jų kaina susijusi aplinkybė. Be to, atsižvelgiant į tai, kad svarbiausias apeliančios klientas daugiausia veikė nagrinėjamo produkto eksporto sektoriuje ir kad apeliančios pardavimo šiam klientui sandoriai paprastai buvo susiję su eksportu, o ne su vartojimu vidaus rinkoje, apeliančią, sudarydama nagrinėjamus pardavimo sandorius, turėjo pagrįstai žinoti galutinę nagrinėjamo produkto paskirtį, t. y., labai tikėtina, eksportą.

Teisingumo Teismas nusprendžia, kad Komisija nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos teisėtai galėjo neįtraukti nagrinėjamų pardavimo sandorių į normaliosios vertės apskaičiavimo bazę pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1 ir 2 dalį.